

РЕШЕНИЕ

№ 12001

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 90 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ

при участието на секретаря МОНИКА СТ. ТОПУЗОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ Гражданско дело
№ 20211110146337 по описа за 2021 година

Предмет на делото е предявена от Т. И. К. ЕГН *****, със съд. адрес гр. София, ул. „“ № 158, ет. 2, чрез адв. М. Т., срещу Сдружение „Военен спортен клуб София“ ЕИК ..., представлявано от председателя Н. И. К., искова молба, в която ищеца твърди, че на 06.08.2016 г. сключил предварителен договор с ответника, по силата на който последния се задължил да му прехвърли собствеността върху МПС „... Л“, рама № ... с ДК№ Цената по договора била 5,800 лева, която ищецът заплатил. Тъй като ответникът не е прехвърлил движимата вещ с окончателен договор, въпреки връчените му нотариални покани от 18.02.2020 г., 24.11.2020 г. и 22.02.2021 г., ищецът прави искане съдът да обяви предварителния договор за окончателен.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответника Сдружение „Военен спортен клуб София“, чрез председателя Н. К.. Не оспорва иска. Признава, че цената по договора е платена, както и че на купувача са предадени талоните за регистрация. Заявява, че автомобилът се ползва от ищеца. Навежда, че причина за липсата на нотариална заверка на подписите на страните по процесния договор е адресната регистрация на ищеца при сключване на договора.

Съдът, като прецени изложените в исковата молба фактически твърдения и съобрази формулираното искане, намира, че е сезиран с конститутивен иск с правна квалификация чл. 19, ал. 3 от ЗЗД.

Съдът, като съобрази твърденията на страните и данните по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от представения предварителен договор от 06.08.2016 г. ответника се е задължил да прехвърли на ищеца собствеността на МПС „... Л“, рама № ... с ДК№ Ответникът е връчил на ищеца нотариална покана от 18.02.2020 г., с която го е поканил да сключат окончателно процесния договор. В приложеното към делото Свидетелство за регистрация № Част I (лист 12), като собственик на процесното МПС е вписано Сдружение „НСА на Министерство на отбраната“ ЕИК ...1. Свидетелството е издадено на 30.12.2008 г. Сдружение „НСА на Министерство на отбраната“ през 2010 г. променя името си на „Национална асоциация за военен спорт“, което от своя страна през 2014 г. се влива в Сдружение „Военен спортен клуб София“ (листа от 23 до 25 вкл.).

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

В производството по чл. 362 - 364 ГПК при иск по чл. 19, ал. 3 ЗЗД съдът осъществява до голяма степен същите действия, които извършва нотариуса, проверявайки дали е изпълнено задължението за прехвърляне правото на собственост върху имот, в случая движима вещ - МПС; дали са налице предпоставките за прехвърляне на собствеността по нотариален ред, включително дали отчуждителят е собственик на имота, както и факта на плащане на уговорената продажна цена (която съставлява елемент от договора). Съдът следва да замести с решението си обещания договор, като той не разполага с правото да внася каквито и да е било изменения в съдържанието му, тъй като е задължен в съдебния акт да възпроизведе клаузите на обещания договор, така както те са очертани в предварителния договор, когато счете, че искът е основателен. Ако купувачът не е изпълнил свое основно задължение при сключване на окончателния договор - да изплати покупната цена или остатък от нея, той постановява в решението по реда на чл. 362, ал. 1 ГПК, че замества окончателния договор при условие, че ищецът изпълни своето парично и непарично задължение. За да е основателен

иск за обявяване на предварителен договор за окончателен, ищецът следва да докаже, че между страните е налице валидно правоотношение, че е изпълнил задълженията си по договора, че е настъпил падежа на изпълнение, както и че ответника е собственик на имота.

В тежест на ищеца по предявения иск е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: валидно възникнало между страните правоотношение от сключен предварителен договор за продажба на описания лек автомобил, елемент от съдържанието на което е задължението на ответника да обективира волеизявление за сключване на договор за продажба в изискуемата форма и настъпила изискуемост на задължението, като процесуално условие за уважаване на иска е и правото на собственост, с обект процесния лек автомобил, да е елемент от правната сфера на продавача към приключване на съдебното дирене.

При установените факти съдът счита, че страните са сключили валиден предварителен договор за покупко-продажба на процесния лек автомобил, за който по делото няма твърдения, нито доказателства да е развален, следователно трябва да се приеме, че същият е действащ. Договорът съдържа всички съществени елементи на окончателен договор за покупко-продажба. Не се оспорва, че ищецът е заплатил, а ответника е получил цената по договора - 5,800 лева.

За да бъде уважен искът с правно основание чл. 19, ал. 3 ГПК обаче съдът следва да установи и че прехвърлителят е собственик на посочения в предварителния договор лек автомобил към момента на приключване на съдебното дирене. Доколкото договорите за покупко-продажба на МПС се сключват в писмена форма с нотариална заверка на подписите на страните, като форма за тяхната действителност и елемент от извършваната от нотариуса проверка при сключването им е дали продавачът е собственик на автомобила, което обстоятелство следва да бъде удостоверено по надлежния ред, по аргумент от чл. 363 ГПК (въпреки че разпоредбата касае проверка на собствеността, когато задължението е за прехвърляне на право на собственост върху имот), в производството по чл. 19, ал. 3 от ЗЗД съдът дължи проверка и на обстоятелството дали продавачът – ответник е собственик на процесното МПС. С иска по чл. 19, ал. 3 ЗЗД страна по предварителен договор упражнява

произтичащо от този договор право да иска от другата страна да изпълни поетото задължение за сключване на окончателен договор. В случай, че предварителният договор има за предмет вещно право на собственост върху недвижим имот или движима вещ (автомобил, доколкото за прехвърляне собствеността се изисква особена форма от закона – арг. чл. 144, ал. 2 ЗДВП), с влизане в сила на съдебното решение за уважаване на иска по чл. 19, ал. 3 ЗЗД, вещното право върху имота или автомобила се прехвърля. Затова, основен елемент от фактическия състав на иска по чл. 19, ал. 3 ЗЗД е отчуждителят да е собственик на имота или автомобила.

В случая ответникът по предявения иск, прехвърлител по предварителния договор, не се легитимира нито към датата на завеждане на исковата молба, нито към датата на приключване на съдебното дирене като собственик на лекия автомобил. От приетото като доказателство по делото Свидетелство за регистрация на МПС №, част I, се установява, че като собственик на процесния лек автомобил марка „... Л“, рама № ... с ДК № е вписано Сдружение „НСА на Министерство на отбраната“ ЕИК ...1. Следва да се има предвид, че свидетелството за регистрация не представлява титул за собственост, тъй като такъв е договор за покупко – продажба с нотариална заверка на подписите, респ. съдебно решение, респ. друг валиден акт, а такъв не беше представен по делото. В тази насока трябва да се отбележи, че свидетелството за регистрация на МПС има значение за целите на регистрационния режим по НАРЕДБА № I-45 ОТ 24 МАРТ 2000 Г. ЗА РЕГИСТРИРАНЕ, ОТЧЕТ, СПИРАНЕ ОТ ДВИЖЕНИЕ И ПУСКАНЕ В ДВИЖЕНИЕ, ВРЕМЕННО ОТНЕМАНЕ, ПРЕКРАТЯВАНЕ И ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА РЕГИСТРАЦИЯТА НА МОТОРНИТЕ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА И РЕМАРКЕТА, ТЕГЛЕНИ ОТ ТЯХ, И РЕДА ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ДАННИ ЗА РЕГИСТРИРАНИТЕ ПЪТНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА и макар задължението за регистрация на МПС, според чл. 4 от Наредбата да се заявява от собственика, това не превръща свидетелството в документ за собственост, а е само индиция кой е неговия собственик.

Представеният предварителен договор за покупко-продажба на МПС, сключен на 06.08.2016 г. в гр. София, по силата на който Сдружение „Военен спортен клуб София“, като продавач, е поело задължението да продаде на ищеца Т. И. К., като купувач, процесния лек автомобил, не доказва, че правото на собственост върху последния е елемент от правната сфера на

ответното сдружение. Това е така, тъй като не са ангажирани доказателства относно възникването на право на собственост върху процесния лек автомобил за Сдружение „Военен спортен клуб София“. Същевременно представеният предварителен договор има само облигаторно действие, но не и вещно-транслативно действие, тоест с подписването му правото на собственост не преминава върху купувача.

Следва да се заключи, че от представените по делото доказателства не е установено отчуждителят-ответник да е собственик на лекия автомобил, към момента на приключване на съдебното дирене. Ако прехвърлителят не е титуляр на обещаното право, то предварителния договор не може да бъде обявен за окончателен по съдебен ред.

Затова и по гореизложените съображения, съдът намира че предявения иск е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода на делото и липсата на претенция на ответника за присъждане на разноски, а и липсата на доказателства за такива разноски, съдът не следва да се произнася служебно по този въпрос.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска по чл. 19, ал. 3 от ЗЗД, предявен от Т. И. К. ЕГН *****, със съд. адрес гр. София, ул. „...“ № 158, ет. 2, чрез адв. М. Т., срещу Сдружение „Военен спортен клуб София“ ЕИК ..., представлявано от Н. И. К., за обявяване за окончателен на сключения на 06.08.2016 г. предварителен договор за покупко-продажба на МПС „... Л“, рама № ... с ДК№

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____